

[Kr. Juul.]

her bøjet os for udvalgets flertal, idet vi går ud fra, at kommunalbestyrelserne vil administrere de beføjelser, de her får, ud fra rimelig hensyntagen til den personlige frihed.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af udvalget, idet jeg samtidig ønsker at udtale håbet om, at der må blive god tid, nogle dage i hvert fald, mellem anden og tredje behandling til det afsluttende udvalgsarbejde. Der gennemføres så mange ændringer i dette betydningsfulde lovkompleks, at en fornyet omhyggelig gennemgang vil være nødvendig, ligesom også de interesserede parter bør have lejlighed til at rette henvendelser til udvalget, inden lovforslagene vedtages endeligt.

Til slut vil jeg gerne sige udvalgsformanden tak for den forståelse, han har vist under det udvalgsarbejde, der nu er ført til ende.

Stæhr Johansen: Det ærede medlem hr. Lindberg har nu gennemgået de lovforslag, der som ændringsforslag foreligger til anden behandling i dag, og der er derfor for mig ingen grund til at gå ind i en detaljeret gennemgang.

Det oprindelige lovforslag om arbejderbeskyttelse blev fremsat første gang i rigsdagssamlingen 1948—49, og jeg tror ikke, der er nogen i det høje folketing, som vil misforstå mig, når jeg siger, at sagen har haft en trang og vanskelig gang gennem de forskellige udvalg, der har haft den til behandling; men bag arbejdet i alle disse udvalg har ligget, at man fra alle sider ønskede at få dette problem løst. Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at efter regerings-skiftet i 1950 fremsatte den daværende socialminister lovforslaget i den skikkelse, hvori det var fremsat af hans forgænger, selvom den daværende regering ikke delte de anskuelser, der havde fundet udtryk i lovforslaget, idet den ønskede en forenkling. Den fremsatte det, fordi hensigten var at nå til et resultat, og man mente derfor, det var en lettere vej at gå end at udarbejde et helt nyt lovforslag.

Vi er altså nu ved vejs ende, og vi fra vor side har kun grund til at hilse resul-

tatet af det forlig, der er indgået, med tilfredshed. Man kan naturligvis — som den ærede ordfører for socialdemokratiet gjorde det — sige, at der måske nok er områder, som man kunne have ønsket ordnet på en anden måde; men jeg mener, at når et forlig er gennemført — og tilmed et forlig, hvor det i højere grad er saglige end politiske spørgsmål, der har været afgørende — er der ingen grund til på nogen måde at være fortrydelig over det resultat, man har opnået.

Jeg vil dog gerne understrege, at mit parti hilser med tilfredshed, at den retningslinje, som allerede ved første behandling af lovforslaget i 1948—49 blev anlagt fra vor side, er blevet fulgt. Vi mente, at den sammenkædning af handels- og kontor-medhjælpere og dem, der arbejder i landbruget, som fandtes i det daværende regeringsforslag, ikke alene ville vanskeliggøre lovens administration, men også vanskeliggøre det for de medborgere, der faldt ind under loven, at forstå, hvordan den skulle forstås og administreres. Det er derfor tilfredsstillende, at det er lykkedes i folketingsudvalget at nå til enighed om at opdele det oprindelige lovforslag i 3 lovforslag, nemlig forslag til lov om almindelig arbejderbeskyttelse — som omfatter de områder indenfor dansk erhvervsliv, der tidligere har været under arbejderbeskyttelsestilsyn — forslag til lov om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed og forslag til lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri. Det betyder, at man for de nyoptagne erhvervs vedkommende vil være i stand til at overskue, hvilke bestemmelser der nu skal overføres på deres virksomheder.

Det er efter min opfattelse både heldigt og rigtigt, at befolkningen gennem lovforslagene kan få en nogenlunde forståelse af, hvad det er, man kræver fra lovgivningens side; man har erkendt, at det område, som lovforslagene beskæftiger sig med, er områder, som er meget vanskelige for den almindelige borger at få kendskab til. Han vil meget ofte, såfremt en sådan lov ikke er overskuelig, stå svagt overfor de embedsmænd, der skal administrere den, og som naturligvis er meget mere kendt med spørgsmålet. Det er derfor, som jeg sagde før,